

ПАРАЋИНАЦ

Гласило Удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Година VII

Број 11

децембар 2009.

www.paracinac.com

**9 ГОДИНА РАДА
УДРУЖЕЊА**

**КОЛИКО НАС ЈЕ
БИЛО ПРЕ 60
ГОДИНА ...**

**ЗНАМЕНИТИ
ПАРАЋИНЦИ
ТОМА ЖИВАНОВИЋ**

**ЦРКВА СВЕТЕ
ТРОЈИЦЕ**

СПОРТ

фото: Саша Живановић

**Свим Параћинцима и пријатељима Параћина
Честитамо Нову 2010. годину и наступајуће празнике**

**Удружење Параћинаца
и пријатеља Параћина**

Девета година рада удружења

У гласилу „Параћинац“ од фебруара 2008.године, покојни Председник скупштине Удружења параћинаца и пријатеља Параћина Др.Момир Стефановић описао је како је настало Удружење.

Жеља ми је да обавестимо чланство и пријатеље шта се урадило и створило од фебруара 2008.године до данас.

Као и у предходном периоду радило се на омасовљавању Удружења и подмлађивању чланства. Мора да се констатује да се у томе и успело. Данас нашим састанцима присуствује много млађих параћинаца и пријатеља Параћина.

Поред наведеног основног задатка, у протеклом периоду одржали смо Скупштину сагласно Закону о удружењима, изабрали новог Председника Скупштине и чланове управног одбора. За Председника Скупштине изабран је Бранко Куцина, за Подпредседника Борко Качунковић, док је Председник управног одбора Петар Живановић, а чланови су Јелка Дакић, Саша Живановић, Растко Станковић, Афродита Марковић и Милан Симић.

Рад Удружења треба даље да се заснива на раду свих чланова, са основним задатком а то је сарадња са Општином Параћин и њеним грађанима. На жалост мора да се констатује да сарадња практично не постоји. Покушало се директним контактима и није се успело, изузев појединачне сарадње са појединим установама, појединцима и уметницима из Параћина.

У нашем месту окупљања у ресторану „Парк“, одржало се песничко вече на коме су се представили сви песници и писци наше општине. Пре тога наш члан Љубиша Јовановић прво је нама представио своје две нове књиге о завичају а након тога је то исто учинио и у нашем граду.

Две нове књиге проф. Љубише Јовановића

Савез инжењера и техничара Србије је на нашу иницијативу упознао прво наше чланове о неимарству измеђи првог и другог светског рата, а након тога одржано је предавање и у нашем граду.

Подсећамо наше чланове и шире да је ПРВА ИНДУСТРИЈСКА ХИДРОЦЕНТРАЛА У СРБИЈИ изграђена у Параћину за потребе Српске фабрике сракла као и први челични мост на путу Параћин Зајечар. Нажалост и један и други објект су порушени као и бетонски мост у центру града који је саградио чувени Српски предузимач тог доба Атанацковић - Пикавац.

Поред предавања и књижевних вечери наша сликарка из чувене породице Теокаревић покојна Невена приредила је своју изложбу са мотивима из нашег завичаја коју су посетили скоро сви чланови Удружења, као и изложбу Живке Радовић која је приређена у холу ВМА у Београду.

У Дому Руске федерације уз присуство многих знаменитих личности Александар Кордутовски, син Коље, представио је своје песничко стваралаштво.

Ваља споменути и књигу о нашем граду Србобрана Радосављевића. Срба је осликао и описао наш град пред други светски рат, за време рата и након ослобођења и све до половине двадесетог века.

Све изложене активности у минулом периоду говоре да се доста урадило, али можемо још више, али уз пуну подршку свих нас.

Основни задатак је повезивање са Општином Параћин.

На крају морамо одати пуну захвалност оснивачима којих на жалост више нису са нама: Момир Стефановић, Бранко Радовић, Невена Теокаревић, Мики Марић, Миша Димитријевић, Цига Стојковић, Миша Гајић, Тома Михајловић.

Пред све чланове Удружења параћинаца и пријатеље Параћина стоји задатак да узму пуно учешће у даљем осмишљавању рада и активности Удружења.

Састанци Удружења морају бити места на којима ће се афирмисати рад и наш град са околином.

Са састанка Удружења у ресторану ПАРК

Бранко Куцина

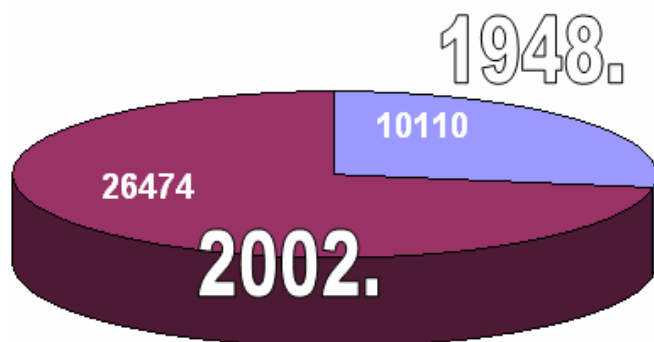
ПАРАЋИНАЦ Гласило удружења Параћинаца и пријатеља Параћина

Редакцијски одбор: Љубиша Јовановић (главни уредник), Никола Корбутовски, Бранко Куцина, Петар Живановић и Јелка Дакић (секретар редакције). Адреса: Булевар краља Александра 130, Београд
Техничка припрема и уређење: Саша Т. Живановић

*Колико нас је било пре
60. година
и колико нас сада има*

После Другог светског рата пописи становништва обављени су 1948, 1953, 1961, 1971, 1981, 1991 и 2002 године, што је регистровано од стране Савезног и Републичког Завода за статистику. интересантни су прегледи броја становника по насељима, из којих могу да се изведу одређени закључци. У наредној табели дат је преглед броја становника 1948 и 2002 године у неким градовима у Србији, са процентима пораста.

Град	Број становника		пораст 2002:1948 [%]
	1948. год.	2002. год.	
Београд	367816	1102026	299.6
Нови Сад	75158	195110	259.6
Ниш	49332	240735	487.9
Крагујевац	31412	180796	575.5
Чачак	12987	74652	574.8
Пожаревац	15474	44725	289
Ужице	10151	55487	546.6
Краљево	11200	59424	530.6
Пирот	11868	41290	347.9
Зајечар	11869	40700	343.2
Јагодина	9297	36752	395.3
Параћин	10110	26474	261.8

**Број становника у Параћину
1948. и 2002. године**

Већина градова у ужој Србији, 1948. године имала је између 10000 и 15000 становника, али је пораст у наредних нешто више од пола века био различит. У нашем Параћину број становника повећао се за само 261.8%, док је у суседној Јагодини порастао за 395.3%, у Нишу 487.9%, у Ужицу и Краљеву око 540%, у Чачку и Крагујевцу око 575%. Због чега је овако мали пораст броја становника у Параћину треба бити предмет неке анализе.

опште познато смањење броја становника у селима, присутно је и у Општини Параћин, што се може видети у следећој табели.

Насеље	Број становника		пораст 2002:1948 [%]
	1948. год.	2002. год.	
Бошњане	1135	1072	94.4
Буљане	1969	1640	83.3
Бусиловац	1316	1071	81.4
Главица	989	1185	119.8

Голубовац	388	290	74.7
Г. Мутница	1446	956	66.1
Г. Видово	957	918	95.9
Давидовац	597	510	85.4
Д. Мутница	1745	1182	67.7
Д. Видово	2430	2283	94
Дреновац	2233	2136	95.7
Забрега	1001	1262	126.1
Извор	1252	1026	81.9
Клачевица	783	627	80.1
Крежбинац	791	568	71.8
Лебина	1108	776	70
Лешје	594	443	74.6
Мириловац	1649	914	55.4
Параћин	10110	26476	261.9
Плана	2001	1458	72.9
Поповац	902	825	91.5
Потоцац	1746	1584	90.7
Ратаре	757	625	82.6
Рашевица	1828	1350	73.9
Својново	1736	1699	97.9
Сикирица	1153	1107	90
Сињи Вир	336	276	82.1
Сисевац	294	22	7.5
Стрижа	1068	2146	200.9
Стубица	2065	2056	99.6
Текија	316	1302	412
Трешњевица	1521	1945	127.9
Чепуре	1068	885	82.9
Шавац	971	661	68.1
Шалудовац	600	544	90.7
УКУПНО	50855	63820	125.5

Из наведеног прегледа се види да је укупни број становника повећан за 25.5%, али захваљујући повећању броја становника у граду Параћину. Број становника у селима смањен је од 39745 у 1948. години на 37344 у 2002. години, заправо на 93.9%. Овај пад је још већи ако се узме у обзир чињеница да су се Текија, Стрижа и Главица практично спојили са Параћином, па се проценат броја сеоског становништва смањује на 87.5%.

Најдрастичније смањење броја становника је у Сисевцу, који се као насеље са свега 22 житеља у 2002. години практично гаси, што је проузроковано затварањем бившег рудника. Значајна смањења броја становника јављају се у Горњој и Доњој Мутници, и што је посебно чудно у Шавцу (66-68%) и нарочито у Мириловцу (55.4%). Насупрот наведеном, Забрега бележи пораст броја становника са 126,1%, вероватно због близине Фабрике цемента у Поповцу, мада је у самом Поповцу број становника смањен на 91.5%.

Свакако да су најинтересантнији, пораст броја становника у Трешњевици на 127.9% и пад у суседној Рашевици на 73.9%.

Наведено показује да и у погледу промена броја становника у сеоским насељима, треба да се изврше одговарајуће анализе и утврде правци који обезбеђују опстанак и развој села у Општини Параћин.

Борко Качунковић

ЗНАМЕНИТИ ПАРАЋИНЦИ

Академик, Тома Живановић **Један од највећих светских великана у** **области кривичног права**

Тома Живановић (1884-1971)

Академик, Тома Живановић рођен је 1884. године у Параћину од оца Стевана, занатлије и Мајке Станије, домаћице. Основну школу и нижу гимназију завршио је у Параћину. Даље школовање наставио је у Београду. Правни факултет је завршио у Београду 1906. године. Стасао је и развијао се као врхунски правник упоредо са развојем правне науке тога времена у Србији. Корисно је напоменути да се право у Србији проучава од 1808. године, прво у оквиру Лицеја са два одељења (филозофско и правно). Просторије Лицеја су биле у Конаку кнегиње Љубице. Лицеј је 1863. године прерастао у Велику школу, а просторије Велике школе су се налазиле у Капетан Мишином здању. Године 1905. донет је Закон о универзитету и тада Велика школа прераста у Универзитет, а правни факултет у Београду се усељава у познату нам зграду факултета 1937. године.

По завршеним студијама на Правном факултету у Београду, Тома Живановић одлази на стручно усавршавање у Париз где се рађа његова теорија узрочности, која је од тада до данас опште прихваћена у кривично правној теорији и пракси.

Професор Правног факултета у Београду постаје 1920. године. На Правном факултету Тома Живановић је предавао материјално кривично право, а кривични поступак је у то време предавао Божидар Марковић – старији. Правни факултет је тада имао 4000 студената. Међу професорима су уочи другог светског рата најчувенији били Тома Живановић, Слободан Јовановић, Ђорђе Тасић и Михајло Илић. После другог светског рата Тома Живановићу је било забрањено да предаје на Правном факултету у Београду. Слободан Јовановић је као председник српске владе у емиграцији био принуђен да остане у емиграцији до краја свог живота. Ђорђе Тасић и Михајло Илић су стрељани 1944. године.

Опште је познато међу старијим Параћинцима да Тома Живановић није волео да се бави политиком и да је одбијао њихове захтеве да их представља у парламенту. Био је у потпуности посвећен науци. Поред кривичног права бавио се и правном филозофијом, изузетно значајном и сложеном граном права. Његова важнија дела су: "Основни проблеми кривичног права", "Систем синтетичке правне филозофије", "Основи кривичног права" (српског), "Основи кривичног права Краљевине

Југославије", "Основи војног кривичног права", "О иступима" и др. Написао је велики број чланака и расправа на нашем и страним језицима. Примера ради наводимо да постоји више теорија о појму криминологије, које уско дефинишу криминологију као науку о казни и сл. Међутим, прихваћена је његова трипартитна теорија по којој је криминологија наука која се бави свеобухватним проучавањем злочина и извршиоца користећи при томе и сазнања других наука. Ова његова теорија је прихваћена како код нас, тако и у научним круговима Италије, Француске, Канаде и другим земљама.

Изузетно плодан рад Томе Живановића, који је значајно унапредио не само правну науку већ и комплетну правничку струку опште је признат и високо вреднован у свету, а и у нашој земљи нарочито до 1945. године. Тако је Тома Живановић 1922. године изабран за дописног члана Српске Краљевске Академије, а 1926. године за редовног члана исте Академије. На истој седници 1926. године за дописног члана Академије изабран је Иво Андрић, а нешто пре Милутин Миланковић за редовног члана. Ово указује колико смо великих умова светског гласа имали између два светска рата. Специфичне околности у којима је опстајала Србија од 1945. године до краја XX века нису обезбеђивале услове да младе генерације тога времена са лакоћом дођу до сазнања о појединим нашим великанима који су се у свету уздигли између два светска рата. Утешно је и служи нам на понос што су Српски интелектуалци, пореклом из Параћина, успели после већег протека времена од када је Тома Живановићу било забрањено да предаје на Правном факултету у Београду, да обезбеде услове и 1994. поставе спомен бисту Томе Живановићу испред суда у Параћину, коју је открио такође велики кривичар, пореклом из Параћина, Часлав Игњатовић.

Спомен биста испред суда у Параћину

Једна улица у Параћину носи име овог великана

Посебно је уз помоћ породице и председника суда Радослава Симића уређена спомен соба Томе Живановића у суду у Параћину, коју је 1997. године отворио Драган Петковић, тадашњи републички јавни тужилац, исто пореклом из Параћина.

Правна наука неће никада заборавити Тому Живановића, јер не може да се напише ни један уџбеник кривичног права, а да се не помену његове торије, опште прихваћене у свету.

Роксанда Ристић

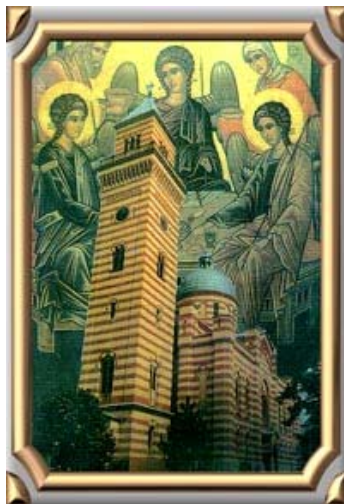
Историјат Цркве Св. Тројице

Прве писане трагови о постојању богомоље на простору данашње цркве, налазимо у записима путописца Евлије Челебије, из 1660 године.

Описујући насеље наводи и џамију коју је подигла Гази Сулејмана Нана (мајка Сулејмана), поред утврђења које је подигао „српски кнез Лаза“. Ове наводе потврђују и подаци путописаца из 18. века, који тврде да је џамија раније била црква.

Највероватније је да је црква саграђена пре 1520. године и да је била посвећена Св. Тројци или Св. Јовану. Претварање цркве у џамију, уследило је највероватније у периоду између 1520. и 1566. Године, за време Турака и паше Сулејмана. Штури су подаци за период до 18. века, сем навода да је црква у једном периоду коришћена као магацин за прикупљање ујма.

У време владавине Кнеза Милоша Обреновића, према матичним протоколима параћинске цркве и записима проте Маринковића, стара црква је била направљена од ћерпица и у години 1837. помиње се као црква Силаска Светог духа – Света Тројица. Те године је и донета одлука да се на њеном месту сагради нова већа црква. На половини плаца Павла Маринковића, параћинским верницима, као привремена богомоља, сазидаана је црква Светог

Црква Свете Тројице

Марка. Према цртежу „црква у изградњи“ уочљиво је да је имала дрвени звоник. Обележје које на њу подсећа је спомен камен са металним крстом, у порти данашње цркве.

Црква у изградњи

1862. године почиње изградња нове цркве, са великим торњем на западној страни. Како је конструкција торња била ослоњена на саме зидове, једне вечери 1864. године, „сруши се торањ и паде на средину цркве и кубета се порушише, тако да је од целокупне грађевине, постала једна велика рушевина.“ После 29. година, по одобрењу министарства грађевине, предузимач Палерни (пореклом Италијан), отпочиње са поправкама и зидањем торања уз цркву.

1861. године издат је налог да се стара црква руши. За потребе богослужења је саграђена црква Св. Марка која је служила параћинским верницима као привремена богомоља до завршетка нове цркве 1888. године.

Црква Св. Марка сазидаана је нешто пре 1838. године за време владавине кнеза Милоша Обреновића, на половини плаца Павла Маринковића. Имала је торањ и звоник на западној страни. Данас нису видљиви остаци ове цркве, а једино на њу подсећа спомен-камен са металним крстом који и данас стоји у порти, уз северну ограду цркве Св. Тројице.

Параћинска општина са својим грађанима почела је изградњу данашње цркве 1862. године. Црква је имала торањ на западној страни саграђен на самим црквеним зидинама. 1864. године, када је црква била већ потпуно сазидаана, дошло је до урушавања торња које је изазвало рушење читавог крова, тако да је од целокупне грађевине остала само рушевина.

1893. године поново се кренуло са доградњама цркве, са торњем уз цркву, за који посао је као предузимач ангажован извесни Палерини, пореклом Италијан. Предузимач Палерини је усред градње напустио посао око зидања храма. За наставак радова ангажован је 1897. године инжењер Мирослав Павловић из Пожаревца, по плану београдског архитекте Јована Илкића.

Црква је завршена 1898. године, а 6. јуна 1899. године осветио је Митрополит српски г. Инокентије, за време владавине краља Александра Обреновића. Десно од улазних врата постављена је мермерна плоча са овим подацима.

Храм је посвећен Св. Тројици. Дрвена конструкција иконостаса је рад столара Влајковића из Београда, а иконе на њему су рађене у Русији.

У току првог светског рата параћинска црква је била изложена бомбардовању и оштећењима. У летопису се наводи: *"За време борбе 10. 11. и 12. октобра 1918. године, између Немаца који су одступали и наше војске која је наступала, водила се очајна борба у самом Параћину. Немци су са северне стране пуцали из топова, нарочито нишанећи торањ параћинске цркве, сматрајући да, као највише уздигнуто место, може да послужи за осматрање. Стога су торањ са капитолима срушили на земљу, а цркву избушили топовима и шрапнелима, тако да су цео кров и стакло на прозорима били полупани. Трагова од шрапнела има и данас на спољним зидовима као и на самим вратима са западне стране. Постоји снимак како је изгледала црква са срушеним торњем и гомилом цигала."*

Јелка Дакић

Култура

Позориште у Параћину

Дан оснивања позоришта у Параћину је 01. октобар 1926. године, када је основано Прво дилетантско позориште града Параћина. Група параћинаца, заљубљеника у "даске које живот значе", окупља се око, оца нашег члана Предрага, Десимира Милојковића – разводника са треће галерије Народног позоришта у Београду, учесника војничког позоришта у Бизерти, власника фабрике бомбона у Параћину, који вративши се у Параћин, доноси са собом мирис мастикса.

26. октобра те 1926. године организује у тадашњем хотелу "Гранд" у Параћину, премијеру Борине "Коштане" у режији Тасе Бизетића, а са Ангелином Поповић у главној улози.

Затим почињу да се ређају премијере. У почетку једночинке: "Дугме", "Кијавица", "Мува"... А затим и комплетни комади: "Зона Замфирова", "Сумњиво лице", "Кир Јања"... Како је време одмицало, позориште је постајало потреба.

Од те далеке 1926. године позориште непрекидно ради до данас. Ради са љубављу и мржњом, са успонима и падовима, увек тежећи неком новом облику израза, разбијајући устаљене норме.

Педесетих година прераста у професионално, не само да би се подигло на степеницу више, већ да би себи поставило обавезу квалитетнијег

уметничког домета. На жалост, тај професионални статус траје веома кратко, 3-4 године.

Шездесетих година усељава се у нову-своју, технички и функционално опремљену зграду – средњих школа. Позоришну салу са позорницом и ентеријером је пројектовао и извео архитекта Бранко Куцина, члан нашег Удружења. Сала има 380 места и остали простор потребан за несметани и успешан рад. Тих година разбија форму класичног театра прихватајући авангардни талас времена, па се рађају пројекти Јонеска, Пинтера, Кеноа или Саројана.

Позориште у Параћину

Осамдесетих година се опредељује за "политички театар" у коме табу теме из еминентних пера српске драме: Поповића, Селенића, Радовановића, Ковачевића итекако пријањају укусу параћинске публике, "Мрешћење шарана", "Кус петлић", "Ружење народа у два дела", "Оригинал фалсификата"...

У то доба почиње пракса гостовања професионалних глумаца у представама параћинског позоришта. Отвореношћу и за професионалце и за аматере, превазилазећи локалне оквире, функционише не као аматерско или професионално већ само као Позориште.

Са Михајлом Викторовићем, Браниславом Цигом Јеринићем, Жиком Миленковићем, Гораном Султановићем, Слободаном Ћустићем, Небојшом Љубишићем, Златом Петковић, Оливером Викторовић, Милијом Вуковићем, Елизабетом Ђореском, Гојком Шантићем, Боривојем Кандићем и другима – као гостима глумцима отвара нови пут својим опредељењима: да позоришни чин буде комплетан доживљај за актере и посматраче, за публику чији истанчан слух омогућује дуговечност позоришту.

Одлуком СО-е Параћин од 30. децембра 2002. позориште мења свој статус и сам назив тако да се не зове Градско аматерско позориште већ само ПОЗОРИШТЕ "ПАРАЋИН" и то као професионална установа у култури од значаја за општину Параћин. За свој рад, Позориште "Параћин" је награђивано многим одликовањима и признањима а свакако

највећа је ВУКОВА НАГРАДА ИЗ ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ.

Од оснивања до данас припремило је 191 премијеру и одиграло преко 4000 представа широм бивше и садашње наше земље као и у иностранству.

Остаће запамћена имена глумаца: Десимир Милојковић, Цвета Немец, Драган Ивановић, Драган Милчић, Боса Петровић, Рада Тоболар, Миле Нешић, Дука Јовановић, Ангелина Поповић, Сава Симоновић, Милан Срећковић, Чеда Јовановић, Баља Бранковић, Сека Павловић, Мика Саковић, Братислав Ђорђевић, Вита Живановић, Рашко Иванковић, Бата Лукић, Гордана Бањац, Светислав Минић, Гордана Михајловић, Живко Бошковић, Бока Обрадовић и други. Ту су и данашњи глумци: Томислав Ђорђевић, Братимир Стеванић, Божидар Николић, Данијела Шошкић, Стеван Косовац, Марија Стеванић, Миодраг Глигоријевић и други.

Богатство Позоришта "Параћин" јесте то што има свој објект, који јој омогућује репертоарски рад.

Тренутно на репертоару имају пет ансамбл представа.

Кад дођете у Параћин, посетите наше ПОЗОРИШТЕ!

Позориште Параћин

Позив на сарадњу У Параћинцу

Позив свим члановима и пријатељима нашег Удружења, за сарадњу у нашем гласилу је стално отворен. Сваки користан текст, идеју, вест, коментар, информацију можете откуцати и послати нам на е-маил szivanovic@mas.bg.ac.yu. Врло радо ћемо то објавити и поделити са осталим члановима удружења на страницама нашег гласила или на интернет презентацији. Хвала.

СПОРТ

Фудбалски клуб Јединство

Шта писати о нашем вољеном фудбалском клубу? Реално је рећи „вруће-хладно“, победе код куће а порази на страни. Победили су сва три водећа клуба „Раднички“, из Свилајнаца,

„Тимок“, из Зајечара и „Раднички“, из Пирота, а предстоји им дуели са „Синђелићем“, у Нишу. Реално је за очекивати да у јесењој сезони сакупе 20 бодова и пласирају се у средину табеле, што је и реалност, обзиром на квалитет комплетне екипе и финансиску могућност клуба.

Пред почетак првенства клуб се појачао са три нова играча који на жалост нису могли да отклоне основну слабост екипе - неефикасност!

И ми који живимо у Београду као и они широм Србије и даље питамо за разлоге пада спорта уопште, у целом граду, а нарочито фудбалског клуба „Јединства“, као симбола града, и водећег бренда града поред штофа, стакла, цемента и бомбона.

Како то да у Јагодини цвета фудбал, која није фудбалски град, већ град бокса, рукомета и одбојке!? Анализирајући узроке пада спорта закључили смо да је у питању пад целокупне привреде уопште, незаинтересованост структура за спорт и велика незапосленост људи у привреди.

Питамо се да ли иста судбина прати и наше суседе из Ћуприје и Јагодине ? У Ћуприји нема више квалитетне атлетике, док у Јагодини грађани могу да прате : фудбалере у најквалитетнијем рангу такмичења, мушку и женску одбојку у Првој Српској лиги, рукомет такође у Првој лиги, кошаркашице и кошаркаши играју у другом степену такмичења.

Питамо се где су наши спортисти ? Сем пливача и ватерполиста о нашим спортистима нема трага у квалитетним такмичењима и можемо само рећи : хвала богу да и постоје ! Многи се питају докле овако, шта даље и како наћи оправдање за садашње стање спорта у општини.

Вратимо се Фудбалском клубу „Јединство“, које постоји више од 90 година, са жељом да превазиђе садашњу тренутну кризу и крене ка новим победама

и тако потврди да је био и остао водећи бренд Параћинског спорта.

Пожелимо нашим „зеленим„ много среће и успеха и такмиченима која предстоје у наредном периоду!

Куцина Бранко

ПРВА ОПШТИНСКА ЛИГА У ФУДБАЛУ

По завршетку јесење полусезоне Прве Општинске лиге у фудбалу, лидер јесењег дела првенства је екипа БСК из Буљана са освојеним 31 бодом. Следе Напредак из Стубице са 27, Полет из Забреге и Поповац са освојених по 24 бода.

БСК, Буљане – лидер 1. Општинске лиге у фудбалу

Дрес клуба БСК носе: Матић, Стајић, Михајловић, Радојковић, Милетић, Радосављевић, Милисављевић, Б. Михајловић, Марјановић, Илић, Јовановић, И. Радосављевић, Ђорђевић, Јефтић, Обрадовић, М. Јовановић, Б. Ђорђевић, Д. Радосављевић, Николић и Савић.

Најбољи стрелац у клубу лидера јесењег дела првенства је Милан Милисављевић са 17 постигнутих голова. Најбољи играч је Милан Јефтић, а капитен клуба је Благоје Михајловић.

1. БСК	13	10	1	2	44:14	31
2. Напредак	13	8	3	2	48:23	27
3. Полет	13	7	3	3	35:25	24
4. Поповац	13	7	3	3	27:19	24
5. Шумадија	13	7	2	4	26:18	23
6. Будућност	13	7	1	5	23:25	22
7. Карађорђе	13	4	6	3	14:15	18
8. Борац	13	6	1	6	38:47	18-1
9. Јединство	13	4	5	4	27:27	17
10. Херој	13	5	1	7	28:28	16
11. Младост	13	4	4	5	27:27	16
12. Радник	13	3	2	8	19:31	10-1
13. Вихор	13	1	1	11	22:60	4
14. Омладинац	13	1	1	11	19:39	2-2

ДРУГА ОПШТИНСКА ЛИГА У ФУДБАЛУ

Завршена је јесења полусезона Друге Општинске лиге у фудбалу. Лидер јесењег дела првенства је екипа Данково са освојених 24 бода. Ова екипа се тек ове сезоне укључила у такмичење и одмах је на крају јесењег дела заузела 1. место. Из осам кола, остварили су осам убедљивих победа, са постигнутих 45 голова, примивши само 4 гола.

Данково – лидер 2. Општинске лиге у фудбалу

ТАБЕЛА

1. Данково	8	8	0	0	45:4	24
2. Младост Р.	8	6	0	2	27:12	18
3. Голубовац 07	8	5	1	2	18:15	16
4. Слобода	8	4	0	4	12:17	12
5. Железничар	8	3	1	4	13:17	10
6. Будућност	8	2	2	4	13:23	8
7. Земљорадник	8	3	0	5	14:25	6 -3
8. ОФК Јединство	8	1	1	6	7:31	4
9. Моравац	8	1	1	6	13:18	1 -3

Другопласирана екипа је Младост из Рашевице, са заостатком од шест бодова, а трећепласирани Голубовац 07, заостаје 8 бодова. На зачељу су Земљорадник из Стриже са 6 бодова, ОФК Јединство из доње Мутнице са 4 бода и Моравац из горњег Видова са 1 бодом. Земљораднику и моравцу су одузета по 3 бода за зеленим столом.

С.Т.Ж.

Захваљујемо се на сарадњи појединцима и колективима који су помогли излазак овог броја и позивамо будуће поклонице нашег гласила на сарадњу.

KATALOG
KATALOG
KATALOG
KATALOG

FIZIČKO-GEOGRAFSKE KARTE
 ŠKOLSKI ATLASI
 GLOBUSI
 ZEMNE KARTE
 AUTO KARTE
 AUTO ATLASI
 PLANOV I GRADOVA
 TURISTIČKE KARTE
 TURISTIČKI VOĐIČI
 MONOGRAFIJE
 CD - MULTIMEDIJA
 SUVENIR PROGRAM
 STRANE KARTE
 SPECIJALNA IZDAŃJA
 STONI I ZIDNI KALENDARI

INTERSISTEM
KARTOGRAFIJA
www.intersistem.co.yu
mapshop@gmail.com
 tel: 011/ 2971-845, 2971-846
 tel/fax: 011/ 2971-848
 mob.: 063/ 306-638

Интерсистем картографија
www.intersistem.rs